

Za. 13 april: 2e ZC, Baarn

Woensdag 10 april waren Gerrit en ik neergestreken aan de Eem om een ochtendje te genieten van de natuur. We vingden behoorlijk vis, waaronder verschillende brasems en flinke kolbleien. Het weer was prachtig en we genoten volop. Dus, hadden we beiden zin en goede hoop om naar de Bestevaer te gaan voor de tweede competitiewedstrijd. De stek van woensdag was trouwens niet bij Baarn, maar 'de Eem is de Eem' zo dachten we. Het weer zou vandaag wederom prima worden: zonnig, 16° en een gunstige ZW-wind.

Baarn				
	14 °C	0,0 mm	ZW2	
Komende uren in Baarn				
	Temp.	Gevoel.	Neerslag	Wind
05u	14°	13°	0,0 mm / 0%	ZW2
06u	13°	13°	0,0 mm / 0%	ZW2
07u	14°	14°	0,0 mm / 0%	ZW2
08u	14°	14°	0,0 mm / 0%	ZW2
09u	16°	16°	0,0 mm / 0%	ZW2
10u	17°	17°	0,0 mm / 0%	ZW3
11u	18°	18°	0,0 mm / 0%	ZW3
12u	19°	19°	0,0 mm / 0%	ZW3

We verzamelden om 6:15 uur en heel voorzichtig gloorde het licht oranje in het oosten. Gert en Maarten waren direct weg om de bordjes uit te zetten. Er waren 10 stekken te verloten. De afstand werd lekker ruim genomen en liep tot de Praamgracht.

Hanneke zou er niet bij zijn, zij heeft haar enkel gebroken en moet dus eerst herstellen en revalideren. Beterschap en succes gewenst! We missen de blokjes kaas en de plakjes leverworst. Lex zal er helemaal niet meer bij zijn begreep ik. Ook hij heeft loopproblemen, maar die zullen blijven...., daardoor is hij te immobiel geworden om de waterkant te kunnen bereiken, zelfs met hulp. Jammer, we zullen zijn kritische noten missen. Lex ook sterkte gewenst!

Erwin zou er zijn, maar dat bleek een misvatting. Ook hij was deze keer nog absent.

Iedereen vertrok naar zijn stek. Ik had pech, want moest ver lopen: 'staartstek'.

Over dat woord ontstond nog enige discussie. Er is namelijk ook een 'kopstek'. Eigenlijk wist iedereen wat de woorden inhielden en waar die stekken dan waren, alleen het gebruik wordt nog wel eens verwisseld. Volgens mij is het heel simpel. De termen gaan alleen op als het water stroomt. De 'staartstek' is de plek waar de stroom 'begint' en de 'kopstek' is de plek waar de stroom 'eindigt'.....

Wat een heerlijk begin van de dag en daarmee ook van het weekend.

De Eem stroomde nauwelijks en ik koos voor een 1,5 grams dobbertje. Mocht er alsnog wat stroming komen dan zou dat vast voldoende zijn, net als afgelopen woensdag. In de Eem weet je het nooit, je moet steeds je tactiek en techniek aanpassen. Het is een veranderlijk water. Ik maakte 2 stekken aan op 7 en 9,5 meter en begon op kort, zoals altijd eigenlijk.

De stroming bleek aanvankelijk zelf tegen de gebruikelijke richting in te zijn, al was het heel licht. De eerste vis meldde zich, een mooie maatse blei. Ok, het aas lag net op de bodem en blei vindt dat fijn.

Een tweede vis diende zich aan: een heel klein voorntje. Ook goed, wil je niet, maar er zat vis op de stek. René en Maarten verderop, zag ik ook vis scheppen. Dat belofde wat.

Helaas bleef het daarna oorverdovend stil..... Heb je de mooiste plek geloot, volgens zeggen, laat de vis het afweten. Geen paniek, doorgaans duurt het een tijdje voor het echt op gang komt.

Toch wisselde ik naar lang. Daar lag het voer al even, in alle rust, te wachten. Even proberen dus. En ja hoor, een mooie voorn.

Ik merkte op dat hij heel 'droog' was en paaipukkels had. Als de watertemperatuur gaat oplopen naar de 15°, gaat eind april, begin mei het paringsritueel van start, bij voorns en brasem.

De snoek heeft het er dan al op zitten en de karper begint er weer wat later aan.

Van wandelaars die mij passeerden en aanspraken hoorde ik dat er deze week veel brasem gevangen was. In

de Praamgracht zag ik verderop ook veel beweging in het water. De vis maakt zich op voor een heel belangrijk evenement!

Ondertussen ving ik wel een visje, maar echt dol werd het niet... Ik gaf er zelf de titel 'taai' aan.

Dat nodigde uit tot actief blijven zoeken en veranderen. Wurmpje er aan en plat op de bodem, op zoek naar de brasem. Het voer lag er al weer enige tijd, mogelijk waren er wat exemplaren gearriveerd.

Ik knipte wat pieren en cupte die met wat casters recht onder mijn top. Dobber iets omhoog onderlijn wat langer en loodsetting aangepast.

Het mocht niet baten. Toch ving ik wel vis: voorn en blei. Nou ja, toen dat het meest haalbare was, was de tactiek zinvol. Dus bleef ik er mee doorgaan.

De beten varieerden sterk. Met een ruk verdween soms de dobber, maar sloeg ik vervolgens alleen maar lucht. Kleine vis, lijnzwerms? Ook ving ik niet-gewenste-vis: Schele Pos... Wel drie stuks.

Daar zullen de stukjes worm ook debet aan zijn, maar ach, zo veel vang je er doorgaans niet van. De brasem liet zich er niet door weg jagen verwachtte ik.

Echter die ving ik niet... Ze waren er wel, want ik loste verschillende lijnzwerms.

Vooraf op 9,5 m. ving ik vis. Met de pauze toch nog maar 17...

Gerrit kwam even 'buurten' op zijn fiets. Hij bracht het nieuws dat vooral bij de kop meer vis gevangen werd. Echt geen leuk nieuws. Heb je een keer de mooiste plek, vang je ze niet!

Na de pauze ving ik er nog 10 vissen bij, waaronder 2 brasems, beiden lijnzwerms. De knoeperd van 60 cm. bezorgde me de nodige opwinding vanaf 11:45 uur. Na verschillende keren mijn hele hengel onder water getrokken te hebben zwom de rakker om een tak heen, waarvan ik wist dat die op de bodem lag. Grrrrrrr. Dus opstaan en aan alle kanten proberen de lijn met vis los te krijgen. Mooi niet dus. Dan maar alles laten vieren in de hoop dat de vis

weg zwemt. Geen resultaat. Blijven 'rommelen' dus en blijven hopen. Dat hielp! 'Pok' en de lijn schoot los. Twee tellen later kon ik mijn schepnet vullen. Een prachtige bonusvis.

Eigenlijk vond ik het niet eens zo vervelend dat het eindsignaal om 12:00 uur klonk.

Ik was de 'taaiheid' wel zat.

Na de meting bleek dat Gert goede zaken had gedaan, samen met Sjaak. Zij ving een dikke 60 vissen, waarbij Gert weer de wat grotere exemplaren verschalkte. Sjaak snapte er weer niets van en moest zijn genoegen nemen met wederom een tweede plek. John vergezelde hen beiden met 40 vissen op plek drie. Van harte mannen, goed gevestigd! Duidelijk was dat vanaf plek 5 (Gerrit) de steknummers opliepen, maar de aantallen vis daalden.

Deze keer waren er geen 'net-niet' of 'net-wel' uitslagen. De verschillen in lengte waren ruimschoots.

Uiteindelijk blijft de Eem de Eem en daarmee ook een verrassend viswater.

De competitie laat nu even op zich wachten. 4 mei wordt eerst de Koppelwedstrijd gevestigd op deze zelfde plek.

Door:

Harry Snoekbaars